

fra at være tilstede her, udgaar dette Nummer af Dagsordenen.

Vi gaa derfor straks over til:

Første Behandling af: Forslag til Lov, indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovene om Forhyring af Søfolk m. m. af 12te Maj 1871 og om Mønstring af Skibsmandskab af 26de Februar 1872.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2503 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Luzen: Jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Behandling. — Det gælder her om at forandre et Forhold, der, saaledes som det nu bestaar, kun kan være til Skade for en stor Del af den søfarende Befolkning. — Forslagets Bestemmelser i § 1 ville formodentlig være stikede til at raade Bod derpaa; og Bestemmelsen i § 2 vil ogsaa i andre Henseender hidføre en nu savnet Fasthed i visse Forhold. Til disse saa Ord skal jeg indstrænke mig.

Martensen: Ogjaa jeg tror, det er heldigt, at det foreliggende Forslag om Ordningen af disse Forhold er kommet frem. Hvad der navnlig har været til Skade for Forhyringsvæsenet i Kjøbenhavn, er det, at det væsentlig er Værtshusholdere, der befatte sig dermed, hvorved Søfolkene bleve mere eller mindre afhængige af disse Folk. De bo hos Værtshusholderne i længere Tid, og det er i disse Beværtningsdribendes Interesse mange Gange at forhindre Forhyringen for at beholde Søfolkene i længere Tid, og først naar Værtshusholderne have saa meget til Gode hos Søfolkene, som disse omtrent kunne regne paa at faa i Forstud, staffe de dem Hyre. Derved staa de selvfølgelig paa forskellig Maade Søfolkene. Jeg tror derfor, det er rigtig, at der søges en Lovordning om dette Forhold og jeg tror ikke, at der er nogen anden Vej at gaa end den, at Indenrigsministeriet bestikker bestemte Folk til at varetage denne Gerning.

Med Hensyn til Lovens Enteltheder skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. I det første Stykke af § 1 var det maasse rigtigst at indsatte en Bestemmelse, vel ikke om den Betaling, som disse Forhyringsagenter skulle have, men dog om det Maksimum, ud over hvilket de

ikke maatte gaa; thi ellers kunde det maasse være, at det høje Indenrigsministerium kunde være for liberalt med Hensyn til at bestemme Godtgørelsen for det udførte Arbejde.

Efter § 2 skal der tillades forskellige Lempelser med Hensyn til Skibsførerens Forpligtelse til at være personlig nærværende. Det er vistnok fuldstændig rigtig, da det i mange Tilfælde er besværligt for Skibsførerne at give personligt Møde; men naar der i 3dje Stykke af § 2 er bestemt, at Forhyringsagenten i de Tilfælde, som omhandles i Lov af 26de Februar 1872 § 8, skal være berettiget til paa Skibsførerens Begne at underskrive Skibsbemandingslisten og Afregningsbøger, kunde det dog være, at det ikke var ynderligt betænkeligt, om man overhovedet, naar Mønstringsbestyreren iffe fandt det absolut nødvendigt, at Skipperen gav Møde, gav Forhyringsagenten Ret til i alle Tilfælde at underskrive for Skipperen. Det er naturligvis vanskeligt for Skipperen at være til Stede, naar Mønstringen og Forhyringen af Skibsmandskabet sker paa et andet Sted end det, hvor Skibet ligger, eller naar der kun er Tale om en partiel Forhyring; men selv om Forhyringen foregaar paa det samme Sted, hvor Skibet ligger, er det ikke sagt, at Skipperen er til Stede der paa Stedet, ligesom han jo ogsaa kan have meget andet at bestille. Jeg tror ikke, at det kan være betænkeligt at give Forhyringsagenten Ret til at underskrive i alle de Tilfælde, hvor Mønstringsbestyreren iffe finder det absolut nødvendigt, at Skipperen giver Møde.

Efter § 3 skal Regeringen være bemyndiget til med fornøden Lempelse at gøre Bestemmelserne i § 1 og § 2 anvendelige paa saadanne Steder udenfor Kjøbenhavn, hvor Forholdene maatte gøre det nødvendigt eller ønskeligt. Her tror jeg nok, man kunde ønske en lille Ændring, nemlig at Ministeriet kun fik Lov til at gøre Bestemmelserne anvendelige, naar det begæredes af vedkommende Kommunalbestyrelse. Jeg tror, at Kommunalbestyrelserne ere de eneste, som ere i Stand til at bedømme, om det kunde være ønskeligt at gøre Bestemmelsen i §§ 1 og 2 gældende; men det er en jo mindre væsentlig Ændring. Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

C. C. Andersen: Jeg maa først udtale min Glæde over, at dette Forslag er blevet forelagt. Sømandsstanden har i meget lang Tid haft stærkt Krav paa at faa Forholdet med Hensyn til Forhyringsvæsenet